

Ireneusz Miciuła

Uniwersytet Szczeciński
Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania
Instytut Finansów
Katedra Zarządzania Finansami
e-mail: irekmic@wp.pl

Ocena rozwoju gospodarki elektronicznej w Polsce

Kody JEL: F5, I3, L1, L96, M15

Słowa kluczowe: społeczeństwo informacyjne, e-gospodarka, indeks NRI

Streszczenie. W artykule zaprezentowano ocenę rozwoju gospodarki elektronicznej w Polsce na tle krajów Unii Europejskiej. Dokonano analizy danych statystycznych podstawowych charakterystyk rozwoju e-gospodarki oraz determinantów wpływających na ranking państw w światowym indeksie NRI. Jednocześnie ukazano wpływ i znaczenie rozwoju e-gospodarki na współczesne aspekty społeczno-ekonomiczne państw.

Wprowadzenie

Gospodarka elektroniczna wpływa na każdą dziedzinę życia społeczno-gospodarczego i modernizuje tradycyjną działalność przez stosowanie ICT we wszystkich gałęziach gospodarki. Szacuje się, że na świecie jest ponad 3 mld użytkowników internetu, zaś prawie 8 trylionów USD rocznie przepływa za pośrednictwem handlu elektronicznego (e-commerce), który jest podzbiorem gospodarki elektronicznej (McKinsey, 2013). W ciągu dwóch dekad technologia informacyjna w Polsce zmieniła rzeczywistość społeczną i gospodarczą. Dla sektora MSP wykorzystanie internetu w działalności przekłada się na 10% wzrost wydajności, przy czym prawie 25% firm z tego sektora deklaruje niemożność prowadzenia działalności bez korzystania z teleinformatyki (Brown, Court, Willmott, 2013). Internet to ogromna mozaika, składająca się z milionów dziennych transakcji i komunikacji online poprzez urządzenia mobilne, czy pobrań aplikacji narzędziowych i rozrywkowych. Nie do końca jednak wiadomo jak, a przede wszystkim w jakim stopniu internet w całości przyczynia się do globalnego wzrostu gospodarczego, wydajności i zatrudnienia. Przedstawione w artykule dane

pomagają wyjaśnić istnienie bezpośredniego związku pomiędzy internetem, a aktywnością gospodarczą. Polska była pierwszym państwem byłego bloku wschodniego, który uzyskał dostęp do internetu, dzięki czemu wkroczyła w nowy etap rozwoju gospodarczego – w fazę gospodarki elektronicznej. Rewolucja związana z wprowadzeniem nowoczesnych technologii informatycznych w sferze zarządzania przedsiębiorstwem daje się porównać z rewolucją przemysłową w sferze środków produkcji. Pojęcie nowej gospodarki (e-gospodarki, gospodarki elektronicznej) nierozzerwalnie wiąże się z pojęciem internetu, który zmienił nieodwołalnie oblicze współczesnego biznesu, a trzeba się liczyć z tym, że jesteśmy dopiero na początku tych zmian. Globalizacja rynku nabiera niespotykanego dotąd rozmachu. Przy wyborze partnera czynnik geograficzny ma już znikome znaczenie. Produkty i usługi są dostępne niezależnie od fizycznego usytuowania sprzedających i kupujących. Dobierają się oni za pośrednictwem globalnych aukcji internetowych i tzw. *business marketplaces*. **Polski rynek IT rośnie znacznie szybciej niż cała gospodarka.** Gospodarka elektroniczna jest silnym rynkiem o stabilnym wzroście, ale należy zwrócić także uwagę na to, że sektor IT jest kołem zamachowym gospodarki. Internet jest kluczowym elementem rozwoju współczesnej gospodarki, przyczyniając się do wzrostu wydajności i efektywności biznesu, nowych miejsc pracy, czy do wzrostu poziomu życia i nowych możliwości społecznych i ekonomicznych. Celem artykułu jest ocena rozwoju e-gospodarki w Polsce na tle innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Ma to fundamentalne znaczenie, ponieważ e-gospodarka obejmuje wszystkie sektory gospodarcze, niezależnie od tego czy ich wytworem jest produkt materialny czy niematerialny. Tworzy to nowy porządek ekonomiczno-społeczny, w którym nowe reguły przedsiębiorczości oraz nowe technologie pozostają ze sobą w ścisłych relacjach.

1. Rozwój e-gospodarki w Polsce przez pryzmat przedsiębiorstw i gospodarstw domowych na tle krajów UE

Pojawienie się internetu oraz globalizacja gospodarki tworzą szansę dla poszerzenia aktywności na rynku o małe i średnie przedsiębiorstwa. Powoduje to wyrównanie szans w dostępie do informacji, zdobywaniu zamówień i konkuroowaniu. Wiedza i technologia występują jako podstawowy czynnik dynamizujący rozwój społeczno-gospodarczy. Kluczowe znaczenie dla rozwoju zyskał kapitał intelektualny stając się głównym czynnikiem sukcesu, wpływając na transformację otoczenia i coraz silniejszą konkurencję. Wdrożenie technologii informatycznych i wykwalifikowana kadra intensyfikują aktywność przedsiębiorstw, wpływając na zdolność do działania w wirtualnej przestrzeni będącej elementem elektronicznej gospodarki (Dudek, 2011, s. 4). Jednak nowe technologie to także czynnik destabilizujący otoczenie przedsiębiorstw i wymuszający przystosowanie się do zmian. W dobie społeczeństwa informacyjnego, gdy informacja jest traktowana jako szczególne dobro niematerialne, niejednokrotnie cenniejsze od dóbr materialnych, e-gospodarka udostępnia niezastąpione narzędzia

analityczne wspomagające procesy decyzyjne. Dynamiczny rozwój społeczeństwa informacyjnego oraz rosnące zapotrzebowanie na coraz lepszą jakość usług i produktów ICT stały się przyczyną powszechnego rozwoju gospodarki elektronicznej w różnych dziedzinach życia. W warunkach rosnącej otwartości gospodarki i procesów globalizacyjnych, gospodarka Polski podlega coraz silniejszym wpływom otoczenia zewnętrznego, co znajduje odzwierciedlenie również w tendencjach jej rozwoju, związanych z kształtowaniem się koniunktury światowej. W ramach realizacji celu przeanalizowano stan i strukturę obecnej gospodarki elektronicznej w Polsce na podstawie danych statystycznych i wskaźników, które prezentują podstawowe informacje na temat wykorzystywanych przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Tabela 1. Podstawowe charakterystyki rozwoju e-gospodarki w krajach UE w 2015 roku (%)

Czynnik e-gospodarki	Polska	UE-28	Liderzy
przedsiębiorstwa			
Odsetek wykorzystujących komputery	94,7	96,8	100,0 (Finlandia, Szwecja, Holandia)
Dostęp do Internetu	93,7	96,0	100,0 (Finlandia, Holandia, Litwa)
Szerokopasmowy dostęp do Internetu	90,0	92,0	100,0 (Finlandia, Holandia)
Mobilny dostęp do Internetu	62,0	65,0	92,0 (Finlandia)
Odsetek wyposażających swoich pracowników w urządzenia przenośne	62,0	63,0	89,0 (Finlandia, Dania)
Pracownicy wykorzystujący komputer z dostępem do Internetu	37,0	48,0	71,0 (Finlandia, Dania, Szwecja)
Liczba pracowników regularnie wykonujących część pracy dla firmy z domu z możliwością korzystania z zasobów ICT firmy	13,0	27,0	38,0 (Finlandia)
Posiadające własną stronę internetową	67,0	71,0	88,0 (Finlandia)
Wykorzystujące media społecznościowe	23,0	36,0	66,0 (Malta), 60,0 (Irlandia)
Składające zamówienia przez sieci komputerowe	23,0	38,0	70,0 (Dania), 68,0 (Austria)
Otrzymujące zamówienia przez sieci komputerowe	12,0	18,0	27,0 (Dania, Czechy)
Wykorzystujące systemy ERP	22,0	31,0	48,0 (Belgia), 45,0 (Austria)
Gospodarstwa domowe			
Odsetek regularnie korzystających z komputera	63,0	71,0	97,0 (Islandia), 90,0 (Norwegia)
Dostęp do Internetu w domu	77,0	81,0	96,0 (Holandia)

Źródło: opracowanie własne na podst. danych: GUS (2016); Eurostat (2016).

W 2015 roku komputery wykorzystywało 94,7% przedsiębiorstw w Polsce, w tym prawie wszystkie podmioty duże (99,8%). W sektorze małych i średnich przedsiębiorstw mamy odpowiednio 93,7% i 99,0% korzystających z komputerów, natomiast pod względem dostępu przedsiębiorstw do internetu według klas wielkości (duże, średnie i małe) mamy odpowiednio 99,7%, 98,8% i 92,5% – zaś wartość ogółem jest bliska 94%, co podobnie jak przy dostępie do szerokopasmowego internetu, różnica do średniej UE-28 wynosi 2 p.p. Powszechnie dostępny internet, stwarza rozległe możliwości komunikacyjne w sferze społecznej, kulturalnej i biznesowej. Znosi ograniczenia cza-

sowe i geograficzne, zmieniając tym samym sposób prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa. Analizując dane regionalne w Polsce, największy dystans dzielący przedsiębiorstwa z dostępem do internetu według województw wynosi maksymalnie niecałe 5 p.p. (91,6% – świętokrzyskie, a 96,5% – lubelskie). Wskaźnik ten daje obraz niwelowania nierówności w rozwoju regionów w kraju pod względem możliwości dostępu do internetu przez przedsiębiorstwa. Na tle UE osiągnięte wyniki zbliżają się do średniej UE-28.

Efektywna komunikacja elektroniczna możliwa jest dzięki odpowiednim łączom dostępowym, zwłaszcza szerokopasmowym (marketing.pl, 2015) – w Polsce korzysta z nich 90% przedsiębiorstw. Sposób dostępu do internetu zmieniał się w ciągu ostatnich lat z powodu szybkiego rozwoju możliwości technicznych urządzeń. Na szczególną uwagę zasługuje trend związany z używaniem technologii mobilnych, których znaczenie stale rośnie – używanie tych technologii deklaruje 62% przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa w sektorze MSP w Polsce odznaczają się zadowalającymi wynikami wskaźników dotyczących możliwości dostępu do internetu, który w gospodarstwach domowych odznacza się wysoką dynamiką wzrostu, od 55,6% w 2010 roku do 77% w 2015 roku, co ma ogromne znaczenie dla rozwoju przedsiębiorczości w sektorze MSP.

Duży dystans do średniej UE-28 jest do nadrobienia przy takich czynnikach e-gospodarki jak liczba pracowników wykorzystujących komputery w pracy (11 p.p.) oraz odsetek pracowników regularnie wykonujących część pracy dla firmy z domu (14 p.p.). Duży wpływ na te wyniki ma istotne zróżnicowanie regionalne. Dystans dzielący województwo o najwyższej wartości tego wskaźnika (mazowieckie) od województwa o najniższej wartości (lubuskie) wynosi 29 p.p., natomiast średnia dla Polski jest odpowiednio o 34 p.p. i 25 p.p. niższa od państw będących liderami w rankingu wykorzystywania komputerów w pracy (Finlandia, Dania i Szwecja), co świadczy o rozwoju społeczeństwa informacyjnego i liczby miejsc pracy w tym dziale gospodarki. Wielofunkcyjność strony internetowej i korzyści płynące z jej posiadania sprawiają, że systematycznie wzrasta liczba przedsiębiorstw używających tego najpopularniejszego narzędzia w e-gospodarce. W 2015 roku wskaźnik przedsiębiorstw polskich dysponujących własną stroną internetową według GUS wyniósł 67,0% – w dużych firmach – 91,8%, a w sektorze MSP odpowiednio – 62,3% i 86,1%. Także i w wypadku tego wskaźnika, podobnie jak w innych, dotyczących chociażby korzystania przez przedsiębiorstwa z systemów ERP i mediów społecznościowych, konieczne jest nadrobienie od kilku do kilkunastu p.p. do średniej UE-28, nie mówiąc o dogonieniu liderów w tych rankingach. Świadczy to o konieczności nadrabiania zaległości w rozwoju e-gospodarki w Polsce, co również potwierdzają wskaźniki dokonywania zamówień przez sieci komputerowe.

Handel elektroniczny daje możliwość dotarcia do szerokiej grupy konsumentów z całego świata, co umożliwi zawieranie transakcji krajowych i międzynarodowych. Do pozytywnych sygnałów rozwoju e-gospodarki należy zaliczyć dużą dynamikę wzrostu liczby sklepów internetowych w Polsce (interaktywnie.com, 2015) oraz odsetka

populacji korzystającej z internetu, gdzie dodatkowo 68% użytkowników deklaruowało, że używa go codziennie (Ministerstwo Gospodarki, 2015). Jest to niewątpliwie ogromny potencjalny, który może być wykorzystany przez e-biznes. Rozumiany jest on jako rezultat kombinacji zasobów informacyjnych systemów tradycyjnych z możliwościami sieci, wskutek usprawnienia ich kontaktów z klientami, dostawcami i zatrudnionymi za pomocą sieci komputerowych. Potwierdzają to stabilne dane dotyczące liczby domen, bowiem pod względem liczby zarejestrowanych domen Polska (2,6 mln) zajmuje szóste miejsce w Europie, wyprzedzając m.in. Hiszpanię (1,8 mln). Na piątym miejscu znajdują się Włochy (2,8 mln), w których jest nieznacznie więcej zarejestrowanych domen. Pierwsze trzy państwa mają natomiast znacznie większą liczbę domen od pozostałych krajów. Holandia (5,6 mln) prawie dwukrotnie więcej od państw zajmujących kolejne trzy miejsca, zaś Wielka Brytania (10,6 mln) ponad czterokrotnie więcej. Niekwestionowanym liderem są Niemcy (15,9 mln) a drugie państwo wyprzedzają o ponad 5 mln zarejestrowanych domen.

Tabela 2. Liczba domen DNS w największych rejestrach Unii Europejskiej w 2015 roku

Pozycja	Rejestr	Liczba domen
1.	.de (Niemcy)	15 944 050
2.	.uk (Wielka Brytania)	10 639 054
3.	.nl (Holandia)	5 573 396
4.	.fr (Francja)	2 905 430
5.	.it (Włochy)	2 810 520
6.	.pl (Polska)	2 593 490
7.	.es (Hiszpania)	1 776 908
8.	.be (Belgia)	1 512 155
9.	.se (Szwecja)	1 363 172
10.	.dk (Dania)	1 295 533

Zródło: Raport *Ranking* (2016).

2. Ocena rozwoju e-gospodarki w Polsce na podstawie światowego indeksu NRI

Rozwój gospodarki sieciowej w danym kraju można mierzyć za pomocą pewnych mierników. Najbardziej popularny jest wskaźnik NRI (Networked Readiness Index), określający zdolności kraju do wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych. World Economic Forum (Światowe Forum Ekonomiczne) wraz z INSEAD publikuje Global Information Technology Report, w którym co roku tworzy ranking państw świata zgodnie z indeksem NRI. Indeks ten pozwala lepiej zrozumieć wpływ technologii ICT na konkurencyjność narodów. Zmodyfikowany NRI jest aktualnie złożony z czterech głównych elementów składowych:

1. Środowisko ICT – zawiera dwa czynniki: rynek regulacji prawnych i uwarunkowań politycznych oraz otoczenie wspierania e-gospodarki i możliwości innowacyjne,

2. Gotowość do korzystania z e-gospodarki – zawiera trzy czynniki: rozwój infrastruktury informacyjnej, dostępność pod względem finansowym oraz umiejętności użytkowe,
3. Kompetencje i gotowość społeczności kluczowych interesariuszy (trzy czynniki: przedsiębiorstwa, konsumenci i rządy) do wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych,
4. Faktyczne wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych między trzema podstawowymi podmiotami e-gospodarki (e-handel, e-rząd, e-nauczanie), które badane jest w ramach dwóch czynników: realnego wpływu ekonomicznego i społecznego.

Zgodnie z tym rankingiem Polska w 2016 roku zajmuje 42 pozycję wśród państw świata. Niestety nie wykorzystuje w pełni swojego potencjału i możliwości rozwojowych, na które wpływa sytuacja geopolityczna na świecie i w konsekwencji nie należy do krajów odznaczających się wysokim wskaźnikiem NRI.

Analizując ranking składowych indeksu NRI dla Polski w 2016 roku, najlepiej z elementów głównych wypada czynnik nr 2 wskazujący gotowość do korzystania z e-gospodarki, który daje Polsce 28 miejsce w rankingu państw świata. Najwyższe miejsce w rankingu daje poziom indeksu konkurencji w zakresie usług internetowych, międzynarodowych przewozów długodystansowych i usług telefonii komórkowej, głównie dzięki przystępności cenowej. Największe możliwości poprawy tkwią jeszcze w cenach taryfowych dla telefonii komórkowej oraz kosztach elektryczności. W elemencie szczegółowym dotyczącym umiejętności najniższe miejsce w rankingu daje natomiast jakość systemu edukacji umiejętności cyfrowych. Kolejne dwa składniki główne, nr 1 i 3, plasują Polskę odpowiednio na 48 i 49 miejscu. Przy czynniku głównym nr 1 najwięcej możliwości poprawy mamy na rynku regulacji prawnych i uwarunkowań politycznych, zaś dla elementu nr 3 kompetencje i gotowość na wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych przez instytucje rządowe. Najniższą pozycję Polska otrzymała w ostatnim elemencie głównym (pozycja 59), a więc faktyczny wpływ technologii informacyjno-komunikacyjnych na obszar ekonomiczno-społeczny. Szczególnie niską pozycję wykazano w przełożeniu zastosowania ICT na dostępność nowych produktów i usług (83 pozycja) oraz stosowanie nowych modeli zarządzania (74 pozycja). W obszarze skutków społecznych wykazano natomiast bardzo niskie wartości przełożenia stosowania narzędzi ICT na dostępność do podstawowych usług w zakresie zdrowia, edukacji i usług finansowych (86 pozycja) oraz jakości świadczenia usług rządu dla społeczeństwa w ramach ICT (101 pozycja).

Tabela 3. Ranking państw według indeksu NRI w 2016 roku

Pozycja	Państwo	Indeks NRI
2.	Finlandia	6.0
3.	Szwecja	5.8
6.	Holandia	5.8
8.	Wielka Brytania	5.7
9.	Luksemburg	5.7
11.	Dania	5.6
15.	Niemcy	5.6
20.	Austria	5.4
22.	Estonia	5.4
23.	Belgia	5.4
24.	Francja	5.3
25.	Irlandia	5.3
29.	Litwa	4.9
30.	Portugalia	4.9
35.	Hiszpania	4.8
36.	Czechy	4.7
37.	Słowenia	4.7
42.	Polska	4.5
45.	Włochy	4.4
47.	Słowacja	4.4
50.	Węgry	4.4
54.	Chorwacja	4.3
66.	Rumunia	4.1
69.	Bułgaria	4.1
70.	Grecja	4.1

Źródło: opracowanie na podst. Global Information... (2016).

Podsumowanie

Postęp w rozwoju e-gospodarki staje się stymulatorem rozwoju światowej gospodarki. W ciągu ostatnich lat gospodarka elektroniczna w Polsce odnotowuje ciągły rozwój. Nie dziwi więc, że przedsiębiorstwa wykazują dynamiczny wzrost wykorzystania e-biznesu w swojej działalności gospodarczej. Sprzedaż internetowa to szansa na podbój rynków do tej pory będących poza zasięgiem. Gospodarka elektroniczna niejako znosi ograniczenia dostępu do globalnych rynków, które w tradycyjnej gospodarce zależą od potencjału firmy, czyli szeroko rozumianych zasobów. Dzięki temu każdy przedsiębiorca, bez względu na skalę prowadzonego biznesu, dzięki e-gospodarce może oferować swoje produkty i usługi na szeroką (globalną) skalę. Poziom i stan infrastruktury ICT w polskich przedsiębiorstwach można ocenić na podstawie wskaźników dostępnych w statystykach. Wynika z nich, że w podstawowych kategoriach (dostępność do komputera i internetu) stan ten zbliża się do średniej UE-28. Rezerwy tych podstawowych wskaźników widoczne są jeszcze w sektorze MSP. Dla Polski jednak ta pozycja w rankingu oznacza niepełne wykorzystanie swoich możliwości i zasobów. Dodat-

kowo kolejne wskaźniki odnoszące się do ekonomicznych aspektów e-gospodarki, regulacji prawnych czy zapewnienia podstawowych usług dla społeczeństwa ukazują zaniedbania i stagnację w rozwoju gospodarki elektronicznej. Pomimo więc dużo większych możliwości i pewnych pozytywnych aspektów w rozwoju e-gospodarki, Polska aktualnie znajduje się na 42 pozycji w rankingu według indeksu NRI. Zgodnie z danymi Banku Światowego wskaźnik czynnych użytkowników internetu na 1000 ludności w Polsce w roku 2015 wyniósł 684 (średnia UE-27 – 763), zaś średnia światowa wyniosła 440 (World Bank, 2016).

Wzrost efektywności i konkurencyjności to nie jedyne, choć zapewne największe, zalety gospodarki elektronicznej (ipo.pl, 2015). Światowa gospodarka jest w fazie globalizacji, dotyczącej szczególnie elektronicznego handlu, usług i produkcji opartej na zaawansowanych technologiach. Systemy informatyczne, dzięki którym te przemiany są możliwe, można zakwalifikować do grupy systemów strategicznych, przełomowych w osiąganiu przyszłych sukcesów gospodarczych. Dlatego w Polsce należy zintensyfikować prace, aby gonić inne kraje UE w rozwoju gospodarki elektronicznej. W pierwszej kolejności należy dostosować gospodarkę narodową do wymagań globalnej gospodarki elektronicznej przez wprowadzenie odpowiednich regulacji prawnych, ułatwiających i obniżających koszty dostępu do technologii informacyjnej oraz przygotować społeczeństwo do wyzwań nowego rynku pracy. Jednocześnie należy stworzyć przejrzyste zasady działania administracji publicznej na miarę otwartego społeczeństwa informacyjnego za pomocą narzędzi teleinformatycznych oraz zwiększyć zakres usług dostępnych w e-administracji chociaż do poziomu średniej państw UE-28, gdzie są największe zaniedbania. Z analizy przedstawionych danych widać, że należy również zadbać o rozwój nowoczesnych gałęzi przemysłu i wzrost ich innowacyjności oraz stworzyć warunki dla trwałego i równomiernego rozwoju regionalnego z uwzględnieniem nowoczesnych technik teleinformatycznych w celu poprawy konkurencyjności polskiej e-gospodarki.

Bibliografia

- Brown, B., Court, D., Willmott, P. (2013). *Mobilizing your C-suite for big-data analytics*. McKinsey & Company.
- Cap Gemini (2012). *Web-based survey on electronic public services*. Bruksela.
- Dudek, T. (2011). *Obszary zastosowania gospodarki elektronicznej*. Szczecin: Akademia Morska.
- Eurostat. Pobrano z: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/eurostat/home/>.
- Global Information Technology Report, World Economic Forum (2016).
- GUS (2016). *Spółeczeństwo informacyjne w Polsce. Wyniki badań statystycznych z lat 2012–2016*. Warszawa.
- http://www.ipo.pl/zarzadzanie_w_firmie/artykuly/gospodarka_elektroniczna_w_ujeci_u_teoretycznym.html.
- <http://umarketing.pl/>.

McKinsey & Company. *Internet matters: Essays in digital transformation*. Pobrano z: Mckinsey.com.

Miciuła, I. (2014). Stan e-gospodarki w Polsce i modele e-biznesowe. *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. Studia Informatica*, 34, 83–94.

Ministerstwo Gospodarki (2015). *Polska 2015. Raport o stanie gospodarki*. Warszawa.

Raport *E-commerce*. Pobrano z: Interaktywnie.com.

Raport *Ranking rejestrów CCTLD z obszaru UE*. Pobrano z: http://www.dns.pl/NASK_2015.pdf.

World Bank. Pobrano z: <http://www.worldbank.org/>.

ASSESSMENT OF DEVELOPMENT OF ELECTRONIC ECONOMY IN POLAND ON THE BACKGROUND OF THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

Keywords: information society, e-economy, index NRI

Summary. The article presents an assessment of the development of the electronic economy in Poland on the background of the European Union. Statistical data analysis of the basic characteristics of the development of e-economy and the determinants that affect the ranking of countries in the global index NRI was performed. At the same time the impact and importance of e-economy in the contemporary socio-economic countries was shown.

Translated by Ireneusz Miciuła

Cytowanie

Miciuła, I. (2017). Ocena rozwoju gospodarki elektronicznej w Polsce. *Ekonomiczne Problemy Usług*, 1 (126/1), 221–231. DOI: 10.18276/epu.2017.126/1-23.